

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 grudnia 2022 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił M. S. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy w dniu 23 marca 2022 r. Lekarz orzecznik ZUS ustalił 5% długotrwały uszczerbek na zdrowiu spowodowany wypadkiem przy pracy, natomiast w wyniku zgłoszonego zarzutu wadliwości przekazano sprawę do rozpatrzenia komisji lekarskiej ZUS, która ustaliła, że ubezpieczony poniósł 0% uszczerbek na zdrowiu.

Odwołanie wniósł M. S., wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez ustalenie, że doznał długotrwałego lub stałego uszczerbku na zdrowiu w stopniu wyższym, w szczególności 10%, w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 23 marca 2022 r. oraz przyznanie prawa do jednorazowego odszkodowania z wyżej wskazanego tytułu, wskazując, że pomimo przebytej rehabilitacji nadal odczuwa ból ręki. Ubezpieczony wskazał, że lekarze ortopedzi podejrzewają u niego uszkodzenie obrąbka typu (...) stawu ramiennego prawego. Ubezpieczony wskazał, że uczęszcza na zabiegi fizjoterapeutyczne by zniwelować ból.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniósł o oddalenie odwołania, powielając argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

M. S. był zatrudniony w (...) s.c. G. I. M. M.

w S. na stanowisku administratora. W dniu 23 marca 2022 r. rozpoczął pracę o godzinie 7:00. Na polecenie pracodawcy - współwłaściciela spółki cywilnej (...), ubezpieczony M. S. około godziny 9:20 pojechał z miejsca pracy do swojego domu, celem przywiezienia do pracy routera. Jadąc hulajnogą elektryczną o godzinie 9:40 na skrzyżowaniu ulic (...) w S. M. S. został potrącony przez samochód marki T. nr rej. (...), którego kierowca nie ustąpił mu pierwszeństwa przejazdu.

W wyniku wypadku M. S. stracił przytomność, następnie został przewieziony karetką do szpitala przy ul. (...) w S., gdzie udzielono mu profesjonalnej pomocy medycznej i poddano diagnostyce. Stwierdzono u niego uraz głowy z raną tłuczoną okolicy ciemieniowej potylicznej prawej oraz uraz barku prawego. Badanie USG barku prawego wykazało nierówne ustawienia powierzchni stawowych stawu obojczykowo-barkowego. Stwierdzono również, że w wyniku wypadku doszło do uszkodzenia obrąbka stawu ramiennego typu (...) oraz uszkodzenia więzadła obrączkowo-ramiennego dolnego.

Pracodawca uznał zdarzenie za wypadek przy pracy.

M. S. po wypadku przy pracy leczony był rehabilitacyjnie, które to leczenie zostało zakończone dnia 14 września 2022 r.

M. S. został zakwalifikowany do zabiegu operacyjnego artroskopii stawu ramiennego prawego, który odbył się w dniu 22 czerwca 2023 r. i który pozostawał w związku z wypadkiem przy pracy. Po przebytej operacji M. S. korzysta z leczenia rehabilitacyjnego.

M. S. wrócił do wykonywania pracy w dniu 1 czerwca 2022 r. – lekarz medycyny pracy orzekł o jego zdolności do pracy. Pracował on aż do dnia zaplanowanego zabiegu operacyjnego – 22 czerwca 2023 r. Następnie po operacji wrócił do świadczenia pracy w dniu 1 września 2023 r.

Dowód:

- dokumentacja medyczna - k. 9-12, 19-20, 41-44, 63-64, 84, 88-92;

- przesłuchanie M. S. w charakterze strony - k. 85-86v;

- protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy- k. 3-4 akt emerytalno-rentowych;
- dokumentacja medyczna – k. 2-19, 21-36 akt orzeczniczo-lekarskich ZUS;

Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 8 grudnia 2022 r. stwierdzono u M. S. 5% uszczerbku na zdrowiu, będący wynikiem wypadku przy pracy z dnia 23 marca 2022 r. Komisja lekarska ZUS w dniu 24 maja 2021 r. wydała orzeczenie, w którym ustaliła zero procent uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 23 marca 2022 r.

Decyzją z dnia 23 grudnia 2022 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił M. S. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy w dniu 23 marca 2022 r., albowiem ustalono zero procent uszczerbku na zdrowiu.

Dowód:

- orzeczenie lekarza orzecznika- k. 14 akt organu rentowego;
- orzeczenie komisji lekarskiej- k. 18 akt organu rentowego;
- decyzja ZUS - k. 19 akt organu rentowego;

M. S. w wyniku wypadku przy pracy w dniu 23 marca 2022 r. nie doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Przebyte uraz głowy z raną tłuczoną okolicy ciemieniowej potylicznej prawej, stłuczenie barku prawego z uszkodzeniem stawu obojczykowo-barkowego oraz obrętki stawu ramiennego prawego w wyniku wypadku z dnia 23 marca 2022 r. nie doprowadziły do upośledzenia funkcji stawu ramiennego prawego ani stawu obojczykowo-barkowego. Po przebytym leczeniu operacyjnym w dniu 22 czerwca 2023 r. stawu ramiennego prawego stwierdzono jego prawidłowy obrys, ocieplenie i ruchomość.

Dowód:

- dokumentacja medyczna – k. 2-19, 21-36 akt orzeczniczo-lekarskich ZUS;
- opinia biegłego sądowego H. M. z zakresu ortopedii wraz z opiniami uzupełniającymi - k. 48-49, 71, 95;

Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie nie podlegało uwzględnieniu.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, akt organu rentowego, oraz dokumentów zgromadzonych w dokumentacji orzeczniczo-lekarskiej, które nie budzą wątpliwości co do swej wiarygodności i autentyczności i nie były kwestionowane przez żadną ze stron, jak również w oparciu o dowód z przesłuchania ubezpieczonego M. S. w charakterze strony postępowania, którego zeznania pozostawały spójne zewnętrznie z pozostałym materiałem dowodowym. Sąd ustalenia stanu faktycznego oparł również o opinię biegłego sądowego z zakresu ortopedii następnie dwukrotnie uzupełnianą.

W ocenie Sądu sporządzona przez biegłego opinia była jasna, pełna i logiczna. Jednocześnie po wniesieniu zarzutów przez ubezpieczonego biegły udzielił wyczerpujących odpowiedzi na zadane mu zagadnienia, w szczególności poddając analizie proces dalszego leczenia ubezpieczonego i jego wpływ na wystąpienie uszczerbku na zdrowiu.

Jeżeli chodzi o podstawę prawną żądania, to należy wskazać, że zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1205 ze zm. dalej jako „ustawa”), ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego

lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Analiza wskazanego przepisu wskazuje, że do uzyskania prawa do odszkodowania pracownik musi ulec wypadkowi przy pracy, doznać stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, zaś uszczerbek winien pozostawać w związku przyczynowo- skutkowym z wypadkiem.

Stały uszczerbek na zdrowiu stanowi takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nie rokujące poprawy, natomiast uszczerbek długotrwały naruszenie czynności organizmu powodujące upośledzenie jego czynności na okres przekraczający sześć miesięcy, mogące jednak ulec poprawie (art. 11 ust. 2 i 3 ustawy).

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy, za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

1. podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych;
2. podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia;
3. w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Oceny uszczerbku na zdrowiu na potrzeby odszkodowawcze dokonuje lekarz orzecznik ZUS lub komisja lekarska ZUS, a zastosowanie znajdują tu odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS dotyczące trybu orzekania o niezdolności do pracy (art. 16 ust. 1 i 2 ustawy wypadkowej). W myśl art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (zwanej dalej „ustawą emerytalną”), oceny niezdolności do pracy dokonuje w formie orzeczenia lekarz orzecznik ZUS. Od orzeczenia tego osobie zainteresowanej przysługuje sprzeciw, a Prezesowi ZUS możliwość zgłoszenia zarzutu wadliwości do komisji lekarskiej ZUS w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia (art. 14 ust. 2a i 2d ustawy emerytalnej). Podstawę do wydania decyzji w sprawie świadczeń przewidzianych w ustawie, do których prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy oraz niezdolności do samodzielnej egzystencji, stanowi orzeczenie komisji lekarskiej ZUS wydane wskutek rozpoznania zarzutu wadliwości lub sprzeciwu, zaś orzeczenie lekarza orzecznika ZUS tylko wówczas, gdy taki zarzut lub sprzeciw nie zostały w ustawowym terminie zgłoszone (art. 14 ust. 3 ustawy emerytalnej).

W rozpoznawanej sprawie poza sporem leżało, iż ubezpieczony uległ w dniu 23 marca 2022 r. wypadkowi przy pracy, sporne pozostawało, czy z tego tytułu przysługiwało ubezpieczonemu odszkodowanie. Spór ten wynikał z odmiennej oceny stron w zakresie wysokości uszczerbku na zdrowiu M. S.. Organ rentowy oceniał uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonego na 0%, z czym nie zgadzał się ubezpieczony uznając, iż doznał uszczerbku na zdrowiu w wyniku wypadku przy pracy w wysokości 10%. W celu zweryfikowania stanowisk stron Sąd zasięgnął wiadomości specjalnych, dopuszczając dowód z opinii biegłego sądowego lekarza specjalisty z zakresu ortopedii – stosownie do rodzaju urazu doznanego przez odwołującego, jak i dolegliwości sygnalizowanych aktualnie przez ubezpieczonego.

Sąd uznał stanowisko wyrażone w opiniach przez biegłego sądowego z zakresu ortopedii za zasadne i w konsekwencji uznał za prawidłową decyzję ZUS odmawiającą prawa do odszkodowania, wydaną w oparciu o orzeczenie komisji lekarskiej ZUS. Biegły zapoznał się z całą dokumentacją medyczną dotyczącą ubezpieczonego, a także przeprowadził fizyczne badanie ubezpieczonego, a więc miał pełen ogląd sytuacji i jego stanu zdrowia. Podczas badania lekarskiego biegły stwierdził brak upośledzenia funkcji stawu ramiennego prawego i stawu obojczykowo-barkowego. Biegły ortopeda nie stwierdził długotrwałych ani trwałych następstw zdarzenia z dnia 23 września 2020 r. Biegły podtrzymał wnioski ze sporządzonej w dniu 20 czerwca 2023 r. opinii również w dwóch kolejnych opiniach uzupełniających z dnia 14 listopada 2023 r. oraz z dnia 16 kwietnia 2024 r. wskazując, że dalszy proces leczenia, w tym przebyty zabieg operacyjny oraz kontynuowane leczenie rehabilitacyjne nie wpływają

na odmienną ocenę uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego. Biegły obszernie i rzeczowo odpowiedział na zgłaszane zastrzeżenia przez ubezpieczonego do swojej opinii, przy czym zarzuty te dotyczyły przede wszystkim kontynuowania procesu leczenia ubezpieczonego oraz związanymi z tym konsekwencjami, które nie zostały ujęte w pierwotnej opinii przez biegłego. Opinie biegłego sądowego H. M. są zwięzłe, jasne, pełne i spójne, a wnioski z nich płynące w sposób logiczny i przekonujący są uzasadnione. Powyższe, przy uwzględnieniu, iż jest to wysokiej klasy fachowiec o wieloletnim doświadczeniu klinicznym, wieloletnim doświadczeniu orzecznictwem i specjalności odpowiedniej do urazu ubezpieczonego, nakazywało uznać sporządzone przez niego opinie za rzetelne i wiarygodne, a w konsekwencji podzielić ich wnioski nie znajdując podstaw do ich kwestionowania.

Zgodnie z art. 11 ust. 2 i 3 ustawy wypadkowej, za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy. Natomiast za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie. Oceny stopnia uszczerbku na zdrowiu oraz jego związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową dokonuje się po zakończeniu leczenia i rehabilitacji.

Sąd dokonał ustalenia w zakresie stopnia doznanego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego M. S. w oparciu o przeprowadzone dowód z opinii biegłego oraz opinii uzupełniających. Biegły sporządzając opinie wziął pod uwagę zgłaszane przez ubezpieczonego dolegliwości bólowe, przeprowadzony zabieg operacyjny oraz kontynuowane leczenie rehabilitacyjne. Przy czym biegły ustalił, w szczególności powołując się na badanie przedmiotowe przez lekarza ortopedę w dniu 25 sierpnia 2023 r., czyli już po przeprowadzonym zabiegu operacyjnym, że staw ramienny jest prawidłowego obrysu, ocieplenia oraz ruchomości. W konsekwencji brak było podstaw do uznania, że doszło u niego do trwałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wyniku wypadku przy pracy. Przy czym sam ubezpieczony wskazał, że był zdolny do pracy już w dniu 1 czerwca 2022 r., czyli niecałe 2,5 miesiąca od wypadku przy pracy. Z przesłuchania ubezpieczonego w charakterze strony Sąd ustalił również, że w tym dniu stawiał się on u lekarza medycyny pracy, który potwierdził jego zdolność do pracy. W tym kontekście należy podkreślić, że samo uszkodzenie i stłuczenie nie może być traktowane za stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu, bowiem należy wziąć pod uwagę ocenę stanu zdrowia po zakończeniu leczenia i rehabilitacji, a nie sam skutek od razu po wypadku.

Na podstawie całości materiału dowodowego Sąd stwierdził, że zaskarżona decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., odmawiająca M. S. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy jest prawidłowa. Orzeczenia lekarskie będące jej podstawą nie naruszały przepisów prawa, w tym aktów wykonawczych.

W tym stanie rzeczy, w oparciu o treść art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzeczono jak w sentencji.

(...)

ZARZĄDZENIE

1.(...)

2. (...)

3.(...)

(...)

(...)